

గిరిజా కళ్యాణం

హిమవంతునకు మేనక అనే అమ్మాయి భార్య. వీరికి సతీదేవి కూతురుగా పుట్టింది. ఆమె పేరు హైమవతి. వర్వతరాజు కూతురు గనక పార్వతి. పార్వతి మళ్ళా శివున్నే భర్తగా యెంచుకున్నది. భార్య సతీదేవి వియోగంవల్ల శివుడు తపశ్శాలి అయినాడు. మాట్లాడడు. యెక్కడికీ రాడు.

శంకర్ ఫారెస్టాఫీసరు. ఆ ఫారెస్టు పేరు బదరీ. అడవులను వృద్ధిజేయాలి. కలప కాపాడి కట్టడాలకి, కాయ్యవస్తువులు చేసుకోవాలి అందచేయాలి. గిరులను కాపాడాలి. గిరులను కొట్టి సౌధాల కట్టడాలకి, రాజబాటలు వేయవాలికి వినియోగిస్తే వర్షాభారం రావచ్చు. మితంగా గిరులను కొట్టనీయాలి. గిరిజనుల అభివృద్ధికి పథకం వేసి పాటుపడాలి.

శివశంకర్ ఒంటరిగానే బంగ్లాలో వుంటున్నాడు. తీరిక చిక్కితే తన హబీస్ మీద దృష్టి కేంద్రీకరిస్తాడు. ముఖ్యమైన హబీ నిరక్షరాస్యతా నిర్మూలన. జ్ఞానాన్ని వ్యాప్తి చేయటం. గిరిజనోద్ధరణ. ఒక్కోసారి తీరికలేక అలిసిపోతాడు. ఆహారం గూడా సర్కిగా అమరదు. ఒంటరితనం ఒకటి పీడిస్తుంది. కంపెనీకోసం తపిస్తున్నామీ.

“లాలా! నీకు చెప్పిన పని యేమైంది. తోడుగా పు. డేం దుకు యెవరినై నా వట్రమ్మంటినే. యెవరూ అందలేదా?” చలి భరించాలని పైవ్ తాగుతాడు శంకర్.

లాలా చిరునవ్వు చిందిస్తు ఒక యెనిమిదేళ్ళ పిల్లను

నడిపించుకొచ్చాడు. “తోబా! తోబా! మహారాజ్! ఇదుగో కం పెనీ కోసం తెచ్చాను” అన్నాడు వందనం చేస్తూ.

శంకర్ నించుని వున్నాడు, ఫుల్ డ్రెస్ లో వున్నాడు, రాగిరంగులోవున్న ఒత్తైన జుట్టు వుంగరాలు తిరిగినది, భుజాల కిందికి పడుతున్నది, యడమచేతిలో పైవ్.

“లాలా! యీ బేబీ కం పెనీ యివ్వగల్గూ? టీసెజర్స్ యెవరూ అందలేదూ? అడ్ కా అయితే నయం గదూ?” పిల్లవేపి చూస్తు వుండిపోయాడు శంకర్.

“బేబీ కాదు బాస్! కన్య. “అష్టవర్షా భవేత్ కన్యా” అని శాస్త్రం. కం పెనీ యివ్వటంలో ఫస్టు, వీళ్ళమ్మ దీన్ని పట్టుకో లేక సతమతమై, ‘లాలా! దీన్ని యేదైనా వనిలో యిరికిద్దూ, చిచింద్రదీని పట్టుకోలేక యింట్లో కిట్టివేయలేక ఆయాసపడు తున్నాను’ అన్నది సాఖ్” పిల్లవంక చూస్తు నవ్వాడు లాలా లజ్జవత్.

శంకర్ నవ్వాడు, “నీకు పెట్టిన ముద్దు పేరేమిటి గిరిజా!” అన్నాడు.

“అదే నా పేరు శంకర్!” అన్నది, భక్తి వెల్లడించింది.

మళ్ళా నవ్వాడు శంకరుడు, “పైకి రండిద్దరూ, లాలా యేమి తింటుందో అడుగు, టరస్ ది బాత్, నేనిప్పుడే అట్లా వెళ్ళి వస్తా, వాసుకి మంచి పాము కనబడింది, చూతురుగాని రండి’ అని కబురుపెట్టాడు” అంటూనే వెళ్ళిపోయాడు శంకర్.

లాలా గిరిజ వీపుతట్టి, “లోపలకెళ్ళు, నీ సొంతిల్లు అనుకో.

వరమేశ్వరుడు చాలా దయగలవాడు, బిడ్డలంటే యెంతో ముద్దు
 మార్కండేయుడనే అబ్బాయిని మృత్యు ముఖం నించి
 తప్పించి చిరంజీవిని చేశాడు, నాకు వనున్నది, టింబర్ లారీల
 మీదికెత్తించాలి, తాళ్ళు బిగించాలి, పొద్దెక్కుతున్నది" అని
 వెళ్ళిపోయాడు.

గిరిజ తలారా స్నానం చేసింది, జింకచర్మం కట్టింది,
 బంగ్లా అంతా శుభ్రం చేసి అందంగా వుంచింది, పూలగుత్తులు
 కోసితెచ్చి వాజుల్లో వుంచింది, నిప్పుచేసి బరిణలో వేసి సాల
 మద్ది దానిమీదుంచింది, బరిణను ఒక గిన్నెలో వుంచి తీగతో
 వేలాడదీసింది, జింకపిల్లకు గరికలు ముందుంచింది, చేప
 పిల్లలున్న అద్దాల నీటితాట్టి శుభ్రంచేసి, మంచినీళ్ళు పోసి,
 చెపలకు ఆహారం వేసి అద్దాలు తుడిచింది, వాకిలికి తెరలు అం
 దంగా కట్టింది, లోపలికెళ్ళి ఫలహారం చేసింది, వేడిగా గాజు
 గిన్నెల్లో వుంచి మూతలు చింది, వెజిటబుల్ సాలడ్ చేసింది,
 కొన్ని ఫలాలను దోరగా వున్న వాటిని చిత్ర విచిత్రమైన
 రూపాలు వచ్చేట్టు కోసి గాజుపళ్ళెంలో వుంచి బల్లమీదుంచింది.
 కర్రబ్, ముల్లంగి, గెనుసుగడ్డ, బీబీరూట్, కాబేజి, కాలిఫ్లవర్,
 లెట్యూస్ తమలపాకులతో, శివలింగము, పావనపట్టము, నంది,
 ద్వారపాలకులు, గుడి, పూజా, భక్తులు చేసింది. గోడవారగా
 బల్లమీదుంచింది, టేకు ఆకులు, రవికలాగా కట్టుకున్నది,
 పూసలు గుచ్చి చేతులకూ మెళ్ళోనూ ధరించింది.

శివుడు తాను వస్తున్నట్టు, శంఖం వూదుతూ, డమరుకం
 వాయిస్తు హారన్ మోగిస్తు వచ్చాడు. గిరిజ వరండాలోనే యెదు
 రైంది. విరియబోసిన నల్లని జుట్టు వెన్ను కప్పింది. పెద్ద

కష్టకు కాటక, కనుబొమ్మలకి రెప్పలు తాకుతూ విచ్చిన తెల్ల
కలువలల్లే వున్నాయి. అరోగ్యంగా బలంగా వున్నది, చురు
కుగా వున్నది, చెక్కిన బొమ్మలాగా వున్నది, నుదుట యెర్రని
చుక్క, భవుడు గిరిజ చెయ్యివట్టకని లోపలికి దారితీశాడు.
ఇంటిలోపలి అలంకరణ, పరిశుభ్రత చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

“పార్వతీ! బంగ్గాకు అప్పుడే యెంత శోభ వచ్చిందీ!
ఇంట్లో ఆడపిల్ల వున్నదని ప్రతీ అలంకరణా చెపుతున్నది”
అన్ని గడులూ, హాలూ తిరిగి డైనింగ్ టేబిల్ మీద అమర్చి
వున్నవానిని చూచి ఆనందించాడు యీశ్వరుడు. చేతులు
కడుక్కుని తుడుచుకుంటూ వచ్చాడు, గిరిజకోసమని కుర్చీమీద
దొండు వుంచాడు. ఇద్దరూ ఫలహారం కాసిస్తున్నారు.

“అప్పుడే యివన్నీ చేయటం యెలా చాతైంది దుర్గా?”

“మా అమ్మకు ప్రతీ పనిలోనూ సాయంచేస్తాను యీశా!”

నువ్వు ఆకులూ చర్మమూ మానేసి దుస్తులు వేసుకోటం
అలవాటు చేసుకోవాలి, మా భాష నేర్చుతా. గుఱ్ఱపు స్వారి
డాన్సు నేర్చుతా నేర్చుకుంటావా?

తప్పకుండా నేర్చుకుంటా శివా, తిన్న వీ బాగున్నాయా?
అమృతమల్లే వున్నాయి.

లాలా రాగానే పరమశివుడడిగాడు.

తండ్రి అనుమతి అడిగావా? యెంత యివ్వాలిట?

పార్వతి పర్వతరాజు కూరుతు, పరమేశా! సీ సేవ చేయ
టమే గౌరవం. ప్రతిఫలంగా యేమీ తీసుకోరాదు, దుర్గా
యేదైనా బ్రతులిస్తే పంపివేయచ్చు.

నయమే లాలా! గిరిక లేకపోతే నాకు రోజు గడుస్తుందా!
బంగ్లా బోసిపోదూ? శివుడు గిరిజను కేకవేశాడు.

భవానీ! లాలా వచ్చాడు. యేమైనా పెట్టాలి ఉన్నదా?

దుర్గ బైటికి వచ్చింది, ఆ పిల్ల ధరించిన దుస్తులూ,
అమె అలంకరణా చూసి లాలా కళ్ళు పెద్దవైసై, సరికొత్త
దుస్తులు, సరికొత్త అలంకరణ యేమి కోభ!

లాలా! కడుపారా పెడ్తారా, అలా చూస్తావేం? అన్నది.

శివ గుఱ్ఱం తెచ్చాడు, దుర్గ స్వారి నేర్చింది, భవుడు
రోజూ దుర్గను యెత్తి గుఱ్ఱం జీనుమీద కూచోబెట్టేవాడు, షూటింగ్
నేర్పాడు, స్విమ్మింగ్ పూల్లో యీదటం నేర్పాడు, గౌరీ
బారలు వేస్తు యీదేది, బోర్ల పడి బ్రెస్ట్ స్ట్రోక్ చూపేది, వెల్లికల
వుండి యీదేది, ఫ్రీ స్పైల్ స్విమ్మింగ్, సింక్రోనైజ్డ్ డాన్స్
నీళ్ళలో చూపేది.

వరమేశ్వరుడు అవర్ణకు సాయం సమయంలో సంధ్యా
తాండవం నేర్పాడు.

పార్వతీ! నేను చేస్తే తాండవం అంటారు, నువ్వు చేస్తే
లాస్యం అంటారు, లలితంగా, అందంగా కదులుతాయి నీ
అంగాలు, నువ్వీలా కూచో, నేను ఆనంద తాండవం చూపుతా
అని దుర్గను యెత్తుగా చెట్టుకొమ్మమీద కూచోబెట్టి తాండవమాడ
సాగాడు.

“శివుడూ తాండవమూ సేయుచుండె, అవిరళముగ
జగదంబ ముందటను.”

శివుడు దింపటానికి వస్తే గిరిజ మెడచుట్టూ చేతులేసి చెంపమీద ముద్దులు పెట్టి, "చాలా ఆనందం కలిగింది" అన్నది.

శివుడు కాంప్ వెళ్తే గిరిజ ఆహారం తీసుకోదు, అది లాలా ద్వారా విని శివుడు తాను కాంప్ వెళ్ళేప్పుడు గిరిజను జీప్లో తీసికెళ్ళేవాడు.

గిరిజ యెదిగింది, సుందరిలాగా అయింది, శివుడిచ్చిన తర్ఫీదుతో గుఱ్ఱాలను దూకిస్తు వందెంలో గెలిచి సువర్ణపాత్ర తెచ్చి శివునకిచ్చింది, ఈత వందెంలో గెలిచి "మీనాక్షీదేవి" అని బిరుదు ఫలకం రజత పాత్ర తెచ్చింది.

కూరమ్మ గాలను మచ్చికచేసి సింహంమీద స్వారిచేసి చూపింది, "సింహవాహిని" అని రత్నాల కిరీటం పెట్టారు బదరీవనవాసులు.

హిమాలయా కారు రాలీలో పాల్గొని గెలిచి సరికొత్త స్పోర్టు కారు బహుమానంగా పొంది భవుని భవనం ముందుంచి చూపింది.

అందాల పోటీలో పాల్గొని 'జగదేక సుందరి', 'జగన్మోహిని' అనే బిరుదులు, నాగాభరణాలూ, నాగముద్రికలూ తెచ్చింది.

శివుడు బదరీవనంలో లేని సమయం చూసి ఆటవికులు దాడిచేయగా, వివిధాయుధాలు వాడి, చిన్న సైన్యం కూడగట్టి తరిమేసి 'చండిక' అనే కిర్తి పొందింది.

ఆ వరిసరాలలో గిరిజనులనందరినీ అక్షరాస్యులని చేసి, చేతివనులూ నేర్పి, వరిశ్రమలు నెలకొల్పి, వ్యవసాయమూ, ప్రకృతి ఒనరులు వాడుకొనుట నేర్పి 'అంబ' అని పిలువబడింది.

ఇంత ప్రగతి చూపినా, యింతగా కీర్తి తెచ్చుకున్నా యింతగా మెప్పించినా అంతా వ్యర్థమైనట్లే తోచింది గిరిజకు. శివుడు పెళ్ళాడుతాను అనలేదు, ప్రేమగా గౌరవంగా చూస్తాడు మర్యాదలు చెల్లిస్తాడు.

గిరిజకు విసుగెత్తింది. దిగులుపడింది. తనంతట తాను చెప్పలేదు. సూచన గూడా చేయదు.

తారక అనేవాడు యెలెక్షన్స్ లో నెగ్గి, మెజారిటీ తెచ్చుకుని ముఖ్యమంత్రి అయిన మరునాటి నించే, మంత్రివర్గం యేర్పాటుచేసిన మరుసటిరోజునించే, యెన్ని కలముందు చేసిన వాగ్దానాలన్నీ మరిచి, చెప్పిన మానిఫెస్టో మిథ్యచేసి ప్రజలను పీడించటం, ప్రణాళికలు ఆపివేయటం, ప్రాజెక్టులు నిలిపివేయటం, ప్రజలను దోచటం సాగించాడు. అధిక పన్నులు విధించాడు. నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు మిన్నంటినై. స్త్రీలకి రక్షణ లేకుండా పోయింది. "తారకాసుర" అని నిక్ నేమ్ తెచ్చుకున్నాడు. తారకాసురుని అండ చూసుకుని అధికారులు వదపులలో పున్నవారు విర్రవీగి దారుణాలు దౌర్జన్యం యొక్కువ చేశారు. వాని పాలన ఫరించలేక ప్రజలలో మంచివారు బ్రహ్మాను చూడవెళ్ళారు.

"భయపడకండి, నిరాశ వేసుకోగూడదు. తారకునకు

కాలమాసన్నమైంది. అయితే పార్వతీ వరమేశ్వరులకు పుట్టిన అబ్బాయి తార్కకుని యెన్నికలలో ఓడించగలడు. మరెవరివల్లా గాదు.

“అదెట్లా తాతా! శివుడు ప్రపోజ్ చేయలేదు. భవాని వెళ్ళిపోయింది. శివుడు సతీదేవిని మరువలేదు.”

అందుకే మన్నధుడు వెళ్ళి శివుని మోహితుని చేయాలి. బ్రహ్మదేవుని మాటలు వింటూనే వచ్చినవారిలోంచి మన్నధుడు లేచి నిలబడి దిక్కులు చూశాడు.

తాతా! ఈశ్వరుని మీద వంచబాణాలు వేయటమే! శివుడు నన్ను షూట్ చేస్తాడక్కడికక్కడే అన్నాడు భయంగా.

ఇందుడు లేచాడు. మన్నధా నీవొక్కడవే వెళ్ళం లేదు. నీకు మలయానిలు డూ, వసంతుడు, రతీదేవీ తోడువస్తారు. మేమూ వచ్చి కూతవేటు దూరంలో దాగివుంటాము. నీకు భయంలేదు అన్నాడు.

ధాత అన్నాడు. ‘మన్నధా! ఇంతమంది సీమీద ఆశలు పెంచుకుంటుంటే కాదనటం మర్యాదేనా?’

వెళ్ళాను ధాతా! మన్నధు డయిష్టంగానే లేచాడు.

శివుడు గిరిజలేని బంగ్లా బోసిబోగా, యేమీ తోచక, కారణం తెలుసుకోవాలని లాలాని పిలిపించాడు.

బాస్! గిరిజ మీమీద మనసు నిలుపుకున్నది.

అదెలా సాధ్యం? గిరిజ యవ్వని. నేను వయసు ముదిరిన వాడిని. అర్థంగానట్టు చూశాడు.

“అదెట్లా తాతా! శివుడు ప్రపోజ్ చేయలేదు. భవాని వెళ్ళిపోయింది. శివుడు సతీదేవిని మరువలేదు.”

నిత్యమూ ఆమె ఆనందానికై ఆరాధించావు వరమేశ్వరా.
ఒళ్ళో కూచోపెట్టుకుని ఆహారం తినిపించావు. ఆమె సంతోషం
కోసం ఆడిపాడి, వెంట తిప్పుకుంటూ తీయగా మాట్లాడావు.

“కాని లాలా! నేను రిటైరయ్యాక యీ వైభవముండదు.
నేను అతి సామాన్యునిలాగా వుంటాను. ఊరికే భ్రమ కలి
గిందేమో దుర్గకు.”

“లేదు లేదు బాస్. మీరు వెళ్ళి వరీక్షించవచ్చు” లాలా
నమస్కారం పారేసి వెళ్ళిపోయాడు.

శివునికి సతి గుర్తు వచ్చింది. పార్వతీం చేస్తుందో తెలి
యదు, చెప్పే మాట వినిపించుకుంటుందో లేదో, చివరికి
హైమవతి ఆకర్షణకు లోనై బయలుదేరాడు శివుడు.

పార్వతి హిమాలయ స్త్రీలకి, సామూహిక నృత్యం, సోషల్
వర్క్, నేర్పుతూ కుటీరంలో వున్నది. బృందగానం చేస్తు
న్నారు, క్షీరసాగర మధనం, శివుడు నీలకంఠుడగుట పాడు
తున్నారు, శివుడు పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య వేషం వేసుకుని వెళ్ళాడు.

రదనిక పేరయ్య రావటం చూసి గిరిజతో చెప్పింది.
నేర్చుకునే స్త్రీలు వెళ్ళిపోయారు, గిరిజ వచ్చింది, పేరయ్యను
కూచోపని ఆసనం చూపింది.

“యేం పనిమీద వచ్చారు, యెవరు మీరు?”

“నా పేరు ఆదిమధ్యాంత రహిత, మాయింది పేరు
స్వయం భూ, మీ అమ్మ నీకు వరుని వెతకమన్నది, నీకెలాది
వాడు కావాలి, పెళ్ళి కుమారులు కొల్లలు, తెలుపా? నలుపా?

యెరుపా? భాగ్యకాలా? నిరుపేదా? యవ్వనుడా? ముసిలోడా?
మొదటి సంబంధమా? ద్వితీయం, తృతీయం, నాల్గోదీ అయినా
పర్వాలేదా?" సదా శివుడు మొహం అంగ వస్త్రంతో అద్దు
కున్నాడు.

“మంచి తీర్థమన్నా యివ్వవా?” అన్నాడు.

గరిజ చల్లని కొబ్బరి నీరందించింది, వేళ్ళు తాకినై,
మొహం చిట్లించింది, తానూ దూరంగా కూచున్నది.

“మా అమ్మ యెలాటి అల్లుడు కావాలన్నదేం?”

“ఆమెకు గొప్ప భాగ్యకాలి కావాలిట, విష్ణు, కుబేర,
ఇంద్ర మొదలై నవారున్నారు, నిన్ను చేసుకుంటానికి సిద్ధం”.

వాళ్ళకి సతీమణులున్నారే.

నీ సంగతి చెప్పు.

నాకు తెల్లగా పొడుగ్గా వున్న దయాకాలి గావాలి.

ఫారెస్టాఫీసరేనా? వాడికెవరూ లేరు, రెక్కలే ఆధారం,
మీ అమ్మ ఒప్పుకోదేమో అన్నాడు దొంగ నవ్వు.

ఆమె యెన్నినవానిని నేనూ ఒప్పుకోనేమో, డబ్బు
దేమున్నదీ, లక్ష్మి చంచలమైనది.

యెటువంటి పెళ్ళి కావాలి?

పెద్దలు తెలిసి శాస్త్రీయంగా చేయటమే మంచిది.

అంతమటుకు తెలివిగలదానివే, కాని నువ్వు ఫారెస్టాఫీ
కర్మి మరిచిపోతే మంచిది, వాడిది ద్వితీయం, బాగుండదు,
వాడు వయసు ముదిరినవాడు, డబ్బూ దస్కం లేవు, లంచాలు

వట్టి, టింబర్ దొంగతనంగా అమ్మి ధనం వెనక వేసుకోలేదు, యెంతసేపూ దయా, సింప్లిసిటీ, హైధికింగ్, లోలివింగ్ అని అవాకులు చవాకులూ పేల్తూ వుంటాడు, తాను సంపాదించడు సరిగదా, తన కిందివారికి అటువంటి అవకాశమివ్వడు, పరుల సొమ్ము పరమాన్నం అనుకునేకన్న పునుక కప్పెరతో భిక్ష మెత్తటం నయం అనుకుంటాడు, అంటాడు గూడానూ.

అవన్నీ మంచిమాటలు, శివా స్త్రీలను గౌరవించి ముద్దు చేస్తాడు, డబ్బీయక పోతేనేం, స్వచ్ఛమైన ప్రేమముందు డబ్బు వెలవెల పోతుంది.

సరే నాదేం పోయిందీ, నువ్వా ఫారెస్టాఫీసరునే చేసుకునే ఆలోచనలో వున్నట్టున్నావు, వాని వివరాలు సేకరించాను, వాడికి నృశానంలో కొంతభూమి వున్నమాట నిజమేగాని, ఇంకా ఆ ప్రేతభూమి మీద యిల్లు కట్టలేదు, పెద్దలను గౌరవించడు, గుడ్లు పెట్టుకు చూస్తాడు.

గిరిజ కళ్ళు పెద్దవై నై, భృకుటి ముడివడింది.

మీరు పేర్కొన్న వరులూ తక్కువేమీ గాదు, ఒకడు పతివ్రతలను పాడుచేయాలని చూస్తే గుఱ్ఱాల నెత్తుకుపోతే మరొకడికి కుష్టు, ఇంకొకడతి కన్నింగ్, వాడి వెళ్ళాం చవల చీత్త, భార్యాభర్తలిద్దరిమధ్యా భేదాభిప్రాయం నిమిషంలో వస్తుంది, గురువిందగింజ తన నలుపెరగదుట అని వెళ్ళి పోబోయింది.

ఉండూ, వెళ్ళిపోకు, తీరా వాడిని స్వయంవరం గానీ, గాంధర్వం గానీ కానిచ్చి, కాఅకృమేణా వాని నిజ రూపం

అంటే టూ కలర్స్ లో చూసి, అసహ్యించుకుని డై వోర్సు కావా
అంటావేమో. వాడు విడాకులిచ్చే రకం గాదు, అతిక్రూరులకీ,
మూఢులకీ, ఇన్నోసెంట్స్ కీ వశమై, ముందూ వెనకా ఆలోచించ
కుండా అడిగిన వరమల్లా యిచ్చేస్తాడు. ఒర్టి భోలానాథ్ వాడు.
ఆ వరం వాడికి యెదురు తిరిగి ప్రాణాంతక మౌతుంది,
మృత్యువులేదని నమ్మిస్తాడు, అలాటి భ్రమ కల్పిస్తాడు, అందు
కనే మృత్యుంజయుడనే నిక్నేమ్ వచ్చింది. వాడికి వర్ణ
భేదం, కులభేదం, బీదాసాదా, భాగ్యశాలీ అనే తేడాలు లేవు.
కన్నప్ప అడివిమనిషి, వానికి వశమైనాడు, గజాసురుడు కొండ
జాతివాడు, వాడూ వీము బుజాలు బుజాలు రాచుకుంటూ చెట్టా
వట్టాలేసుకు తిరుగుతారు. అజ్ఞానం కనిపించినా, డబ్బుకోసం
వెంపర్లాడుతున్నాడని తెలిసి పాదం కింద తొక్కిపెడతాడు.
వేళాపాళా లేకుండా విచ్చిడాన్నూ రిజైర్ కాగానే ఆ వైభవ
మంతా కోల్పోయి చిప్ప చేతికొస్తుంది. బుడబుక్కలవాడల్లే,
వీధీవీధీ తిరుగుతూ యేదో పాడుతూ ముష్టెత్తు కుంటాడుట,
చెప్పాడు. నీ మొహాన రత్నా భరణాలూ, దాసదాసీలూ, బోన
కత్తెలూ, అద్దాలమేడూ, వస్తువాహనాలూ వుండవు. మీ అమ్మ
మొహం చూసి నీకు ముందే చెప్పతున్నా. విష్ణువుని గానీ,
ఇంద్రునిగానీ, కుబేరునిగానీ చేసుకో అంటూ లేచాడు పేరయ్యం

అనుకోనిది యెదురైంది, దుర్గ జుట్టు ముడివీడింది. కళ్ళు
పెద్దవై నై, బుసలు కొడుతున్నది, నుదుటి కుంకుమ చెమటకు
చెరిగి కాలికలాగా అయింది.

శ్రీదేవ్ అందుకుని మీదకురికింది.

“అఁ” అని నోరు తెరచి పేరయ్య త్రిశూలం లాగి మూలకి విసిరేశాడు. పాఠ్యతి పేరయ్యమీదకురికి కలియబడింది. పీకి రక్తి ఒంటిమీదవన్నీ చింపింది. మేకప్ అంతా వూడిపోగా, వేసిన వేషం పనికిరాక చిరిగి, సన్నగా తెల్లగా పొడూగ్గా నవ్వు మొహంతో నిలబడిన ఫారెస్టాఫీసర్ కనిపించాడు.

“హైమవతీ! నన్ను పెళ్ళాడుతావా?” అన్నాడు.

“మా తండ్రి హైమవంతుడు శాస్త్రీయంగా చేస్తాడు. మా వాళ్ళందర్నీ పిలుచుకురా” అని పోబోయింది.

“ఇన్నాళ్ళూ కూడా తిరిగి, భోజనం తినిపించి సేవచేసి బంగ్లా అందంగా వుంచి, నా ఒడిలో కూచునేదానివి. అలా వరాయివాడిని చూసినట్టు భయపడి పారిపోతావేం?” అని చెయ్యిపట్టుకు లాగి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు శివుడు, పాఠ్యతి తలెత్తింది, శివుని తల ఆమె తలపైకి వుండి ముఖానికి ముఖం యెదురై శివుడు పాఠ్యతి కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు.

ఆ సమయంలో మందమారుతం వీచింది, కోయిలలు కూకూ అని కూసినై, చిలకలు పాడినై, నెమళ్ళు ఆడినై. ఇందాక పెనగులాట వల్ల పుట్టిన చిరుచెమట ఆరిపోయింది. మలయమారుతానికి శివపాఠ్యతుల ముంగురులు కదిలినై, గాలికి పూలు జలజలా రాలి వారిమీద పడినై.

పంచబాణుడు అయిదు అమ్ములూ సంధించి శివునిమీదికి గుఠిచూసి వదిలాడు. శివునికి పాఠ్యతి కన్నులలో నతీదేవి కనిపించింది, “మళ్ళా నా కోసమే వచ్చింది” అనుకున్నాడు

శివ. అకుల చప్పుడు విని జింకపిల్ల గెంతింది, శంకరుడు పార్వతిని వదిలాడు, యెవరు? అని చూశాడు, మూడవ కన్ను తెరుచుకున్నది, పార్వతి పారిపోయింది.

అనవసరంగా డిస్టర్బ్ చేశారెవరోనని ఫారెస్టాఫీనరు పిస్టల్ పేల్చాడు, యెవరై నా టింబర్ లారీ నిండానింపి దొంగ తనంగా యెత్తుకుపోతున్నారేమో నని కలయచూశాడు.

మన్మధుడు కేకవేసి పడిపోయినాడు, రతి యేడుస్తు నేల కూలింది, మలయానిలుడూ వసంతుడూ శంకరుడు రావటం చూసి భయపడి పారిపోయినారు, శివుడు వెతుకుతూ యేడ్చు వినబడుతున్న వేపు వెళ్ళాడు, నిలబడిపోయాడు, లారీ లేదు, టింబర్ యెవరూ యెత్తుకుపోవటం లేదు.

శంకరా! భక్తవత్సలా! నా భర్త దేవతలచే ప్రోద్బలం చేయబడి వచ్చి, దేవకార్యమని నీమీద పంచబాణాలు వేశాడు. పోయాడు, నా పేరు రతి, నేను మన్మధుని భార్యను. రతి మన్మధుడు లేకుండా వుండదు, మోహం పుట్టించేది మన్మధుడే, మోహం కలగనిదే రతి వుంటుందా, నా జీవితం వ్యర్థం, నన్ను కాల్చి చంపేయి అని శివుని పాదాలమీద తలవుంచి యేడిచింది. యవ్వని, సౌందర్య ఖని.

దేవతలంతా వచ్చి భవుని స్తుతించారు, తారకాసురుని నియంత్రుత్వం వర్ణించారు.

మేమే వంపాము మన్మధుని, ఈ తప్పు కాయి అవి మొక్కారు, శివుడు దయతో నవ్వాడు.

రండి పోదాం, మారుని నా వైద్య ఆఠయానికి తీసుకు రండి అని వెళ్ళిపోయాడు.

మన్నధునికి శస్త్రచికిత్స చేసి గుండు తీసేశాడు శివుడు, మన్నధుడు బతికాడు, రతీదేవి శివునకు మొక్కింది.

“రతీదేవీ! నేటినుండి నీ భర్త అసంగుడు అవుతాడు. నీ ఒక్కతెకే మనిషిలాగా రూపుదాల్చి కనిపిస్తాడు. తక్కిన అన్ని ప్రాణులకూ వంటిమీద వుండి యవ్వనం రాగానే అనేక కళలతో కనబడతాడు, సౌందర్యం వెల్లడిస్తాడు, రీప్రొడక్షన్ తి ప్రోత్సాహమిస్తాడు. యేడవకు అంతా నీ మంచికే జరిగింది” అని అందర్నీ పంపేశాడు.

శంకర్ కి అంతా శూన్యంగా తోచింది, యొక్కడచూసినా హైమవతే, యేది చూసినా పార్వతే యేది ముట్టుకున్నా దుర్గే. యేది వినినా గిరిజ గొంతే, ఆమె వాహనం పెంపుడు సింహం. బంగ్లా అంతా తిరిగి దుర్గ కానరాక తివాసీమీద పడుకుంటుంది. గిరిజ తెచ్చుకున్న వ్రధమ బహుమతి స్పోర్ట్స్ కార్ షెడ్ లో వున్నది. హాలులో అద్దాల అల్మరలో పార్వతి ప్రైజులన్నీ వున్నాయి. గోద్రోజ్ బీరువాలో గిరిజ రకరకాల దుస్తులున్నాయి. కిచెన్ లో రజత కుకర్, స్వర్ణ పాత్రలు, స్ఫటికపు గ్లాసులు, రత్నాలు తాపిన స్పోర్క్స్, స్పూన్స్, డిన్నర్ ప్లేట్స్, విలువైన కుర్చీలు, టేబిల్, పానీయమిచ్చేవీ, తీపిపెట్టి యిచ్చేవీ, స్ఫటికపు గిన్నెలు, డబ్బు పెట్టుకునే దంతపు పెట్టె, వరిమళ ద్రవ్యాలూ, తలనూనెలూ కస్తూరి నింపిన ఒరిణా, కాటుక డబ్బీ, బంగారు పాన్ దాస్ అన్నీ తాకి చూస్తాడు శివుడు.

జ్యోక్తఫాస్ట్ కానిస్తుంటే పక్కనున్నట్టే తోస్తుంది, సవర్
సమయంలో ఒక్కో వున్నట్టే వుంటుంది.

ఆమె చదావులు స్లిప్పర్స్, హైహిల్స్, టూట్లు, చవల్స్
అన్ని చమ్మీ నగిషితో మెతుస్తూ కనిపించాయి, ఇంట్లో తిరుగు
తున్నట్టే వుంటుంది, తోటలో కనిపిస్తుంది.

శంకర్ వాలుకుర్చీలో కూచుని, మైనాపాట వింటున్నాడు.
మైనాకి గౌరి పాటలు నేర్పింది.

“అంగజ మదహర! తవజయ మంగళం!

సంగవిదూరా! భవభంగ! కృపాసాగరా!

మంగళరూపా! ధవళాంగ భుజంగ విభూషణ॥”

బ్రహ్మ కొలీగ్, శంకర్ పరిస్థితి బాగాలేదని గ్రహించాడు
వాడిని పెళ్ళివేపు మళ్ళించాలని వెళ్ళాడు.

“శంకరా! నిస్సంగిలాగా వుండిపోతే లాభిస్తుందా, గిరిజ
నేం దలచావూ? తారకుని ఆగడాలు మితిమీరినాయి, నీ సంతా
నమే వాని పొగరణచేది.”

“గిరిజకి పెద్దలు చేసే శాస్త్రీయమైన పెళ్ళి యిష్టం
వెళ్ళిపోయింది. ఫారిస్టాఫీసరునై వుండి, కొండరాజును దేవి
రించనా? కూచో బ్రహ్మజీ! నుంచున్నా వెందుకూ? నువ్వు
ఆఫీసరువేగా.”

బ్రహ్మ సుఖాసీనుడై నాడు, ఒక పాజిటివ్ జవాబు తెలి
సింది, శివుడు సుముఖుడై నాడు.

అలా చెప్పవేం శివా! అన్ని దిద్ది వస్తా అని లేచి వెళ్ళి
పోయాడు బ్రహ్మజీ.

హిమవంతుని చూడ వెళ్ళాడు, హిమవాన్ ధాతను చాలా గౌరవించాడు, భోజనానికుండమన్నాడు.

భోజనానికేంగాని రాజా! నీకంతా తెలుసు, నువ్వు ఆచార ప్రకారం పెద్దమనుషుల్ని వెంటబెట్టుకెళ్ళి ఫారెస్టాఫీసర్ శంకర్ తో 'మా అమ్మాయినిస్తాము చేసుకోండి' అనాలి. పుణ్యకాలం వెళ్ళిపోతున్నది.

నాకేం అభ్యంతరం లేదు ధాతా! నా సతీమణి యేమి చేస్తుందోనని చూస్తున్నా, కూతురు గిరిజను చాలా ముద్దు చేసుకున్నది. ఒంటినిండా నవరత్నాలు నగలు పెట్టింది, వని చేయనివ్వదు.

"అదంతా నేడిద్దుతా, మేమంతా శంకరుని బంధువులమే. కుబేరుడాయన ప్రియసఖుడు, విష్ణు శంకరుని భక్తుడు, నేను శంకరుని పాదరేణువును, ఓసారి శంకర్ మాకు జనరల్ నాలెడ్జి టెస్టు వెట్టాడు, విష్ణువు యేదో ట్రిక్ చేశాడు గానీ, నావల్ల గాలేదు, శంకరుని ఆదీ అంతూ తెలుసుకోలేకపోయాను, శంకర్ దగ్గర అమూల్యమైన రుద్రాక్షలున్నాయి, ఒకటి సంపాదించేప్పటికి హతమారింది, నీకది చూపుతా!"

సరే ధాతా! వెళ్ళి చెప్పతా!

శంకరుని బంగ్లాలో శంకరుడు మౌనంగా కూచుని వత్రిక తిరగేస్తున్నాడు. అందాలరాశి పోటీలో గిరిజనెగ్గి 'జగన్మోహిని' అనే బిరుదూ రత్నాలు తాపిన కిరీటంతో పోటీ నెగ్గాక కనిపించిన చిత్రం.

నమస్తే! పరమేశ్వరా!

నమస్తే! రండి, అలా సోఫాలో సుఖాసీనులు కండి.
వెంట వచ్చినవారూ తలో సోఫాలో ఆసీనులై నారు.

మా అమ్మాయి పాఠ్యతని మీకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తాము. అన్నీ
సిద్ధమైనాయి, మీరు మీ బంధుమిత్రులతో లగ్నవేళకి తరలి
వచ్చి, మాచే సత్కరింపబడి, చందన తాంబూలాదులందు
కోవాలని ప్రార్థన. ఇదుగో ఆహ్వాన పత్రిక, శుభలేఖ అందించి
కూచున్నాడు.

అలాగే తరలివస్తా గానీ, మీ అమ్మాయిని సంప్రతించారా
హిమవన్న గరాజుగారూ? తలవంచి నవ్వుతూ అడిగాడు.

మీదంతా చోద్యం శివా, మా అమ్మాయి యిప్పుడు
'పాఠ్యతీ!' అని పిలిస్తే తలెత్తి చూడదు. 'శంకరీ' అనగానే
తలెత్తి చూస్తుంది. 'శివే!' అని పిలవగానే చేతులోవి వదిలేసి
వరుగెత్తుకొస్తుంది. దాని గదినిండా మీ చిత్రాలే, అది
చిత్రించేవన్నీ శివలీలలే, గంగావతరణం, నీలకంఠవిజయం,
మదన దహనం నృత్యనాటిక వేసి చూపుతుంది. నమస్తే
పెళ్ళిలో కలుసుకుందాము అని తక్కినవారికి సైగచేసి లేచి
వెళ్ళిపోయారు.

యెదుర్కోల అయింది, వరపూకకు మేనకా ఆమె బంధు
గులూ పేరంటాళ్ళూ బయలుదేరారు. మేనక పెళ్ళివారిని
ఒక్కొక్కరినే చూస్తు వస్తున్నది.

విష్ణు ధగధగా మెరిశాడు.

వీరేనా పెళ్ళికుమారులు? అన్నదాత్రంగా.

కాదు దేవీ! ఈయన విష్ణు, ఈయనకి పెళ్ళి అయింది

భార్య పేరు లక్ష్మి.

ఇంద్రుడు కంటబడ్డాడు, మిలమిల తళతళ మెరిశాడు.
 వీరేనా వరులు? పూజిద్దామా? అన్నది పుత్సాహంతో.
 కాదు మాతా! ఈయన స్వర్గాధివతి, ఇంద్రుడు పెళ్ళి
 అయింది, భార్య ఇంద్రాణి.

ధనదుని చూచింది మేనక. కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపాయి
 తనవంటి మీద నగలు చూచుకున్నది. అవన్నీ దివిటీ ముందు
 దీపాలల్లే వెలవెల పోయాయి.

వీరేనా? అన్నదాశగా

“కాదు తల్లీ! వీరు కుబేరులు యక్షరాజు.

తర్వాత వివరాలు వినకుండానే ముందుకెళ్ళింది తర్జునితో
 కొందరినడిగింది, తలపూపి చూపుతూ కొందరినడిగింది, చివరికి
 యేమీ అడక్కుండా మౌనంగా నడిచి వెళ్ళింది

శివుని వద్దకు రాగానే దాసి చెప్పింది

వీరే పెండ్లి కుమారులు శివశంకర్, వరపూజ చేయాలి
 మహారాణి! పళ్లెం తెచ్చింది

మేనక నిట్టూర్పు ఆవగలిగింది కాని, వీడా! నాకు అల్లుడు
 అన్నట్టు చూసింది. పాదాలు కడిగి పూజిస్తూ, రహస్యంగా
 అడిగింది,

అల్లుడా; ఈ అత్త గారు నిన్నేమని పిలవాలి:

శివుడు మనోజ్ఞంగ నవ్వాడు తేట అయి వెన్నెలు విరిసే
 కళ్లు, దిగంబర్ అని పిలవాలి అత్త గారూ!

మీ ఆమ్మ నిన్నేమని పిలిచేది? బొట్టు పెట్టి అడిగింది

ఇందుశేఖర్ అని పిలిచేదత్త గారూ?

నీ ప్రాణమి త్రులేమని పిలుస్తారు: కర్పూరపుదండ మెళ్ల వేసి వస్త్రాలూ, నగలూ వుంచిన వశ్యం అందించ అడిగింది పానక.

‘అభవా! అని పిలుస్తారు అత్తగారూ!’

నేను నిన్ను పార్యతీపతీ! అని పిలుస్తాను అని హారతి చ్చింది. పానకం తాగించింది. మగపెళ్ళి వారందరికీ పానక మిచ్చి తీపి తినమని యిచ్చారు.

పెళ్ళిలో కట్టాలు చదివించే సమయంవచ్చింది. విష్ణువు వధూవరులకు వెలలేని ఆభరణాలు, వస్త్రాలు యిచ్చాడు.

ఇంద్రుడు యిల్లు, ఆయుధాలూ, వస్తువాహనాదులిచ్చాడు కుబేరుడు వధూవరులకు కనకాభిషేకం చేసి, తులాభారం చేసి తులలో రెండవ వశ్యంలోని ధనాన్ని అతిథులకు పంచాడు

సాయంత్రం మేజువాటి జరిగింది. విష్ణువు మృదంగం వాయింపాడు. బ్రహ్మ సామవేదం గానం చేశాడు. ఇంద్రుడు వేణునాదంవినిపించాడు. సరస్వతి వీణవాయించింది. కుబేరుడు చెప్పగా యక్ష కిన్నెర స్త్రీలు నాట్యమాటారు.

రాత్రికి బువ్వంబంతి చేశారు, ఆకాశమంతా చుక్కల షామియానా అయింది భూమి రుచులారే పిండివంట, షడ్రసో పేతమైన భోజనం చేసేందుకనువుగా కిన్నెలతో అలరారింది, దేవతలంతా వడ్డన చేశారు

పార్యతీని కీసుకొని శంకర్ వెండి కొండమీదికి వెళ్ళాడు, విశ్వకర్మ దేవశిల్పి కైలాసాన్ని అందంగా చేశాడు,

పాఠ్యతి కొంచెం అహంబై టపెట్టినా శంకరే, దాక్షయణి
దక్షసుతా ; “ అని పిలుస్తాడు.

మా నాన్న చావుదప్పి కన్నులొట్టబోయి బుద్ధితెచ్చు
కున్నాడు. ఇప్పుడు దక్షప్రజావతి పేరుకే ప్రజావతిగానీ పార్శ
మెంట్ యెట్లాచెపితే అట్లా చేస్తాడు. అంటుంది హైమవతి.

శివునకూ పాఠ్యతికి కొడుకు పుట్టాడు. శంకర్ వానిని
స్కందా! అని పిలుస్తాడు. పాఠ్యతి, కుమారప్పామీ ! అని
పిలుస్తుంది. నౌకర్లూ, చప్రాసీలు. ఫతేదార్లూ, బంధువలూ,
ముద్దుగా ! సుబ్రహ్మణ్య! అని దణ్ణం పెడతారు. సిద్ధులూ
సాధ్యులూ, అయ్యప్ప! అని పిలుస్తారు. జనముద్దు
బిడ్డగా పెరిగాడు స్కందుడు.

శంకర్ కుమారునికి యెనిమిదవయేట ఒడుగుచేసాడు.
తానే చదువు మొదలెట్టాడు. పదకొండోయేడు రాగానే వెండి
కొండ మిలటరీస్కూల్లో చేర్చాడు. మంచిశిక్షణ అలవడు
తుంది.

అప్పుడే సేనావాహినిలో చేర్చారా? ఆన్నదిపాఠ్యతి.

నీ కొంగుబట్టుకు తిరగాలా? వాడితాత హిమవంతుడు
నవ్వడూ! ఆన్నాడు శంకర్.

తార కాసుర పథ

‘సేనానీ, అని బిరుదు పొందిన స్కందుడు శివునిఆజ్ఞ
పాఠ్యతి ఆశీస్సులు పొంది, యెన్నికలకు నిలబడ్డాడు. పార్శ

పేరు ప్రజాపార్టీ, పార్టీగుర్తు నెమలి. హైమవతి తనపెళ్లిలో తనకు కానుకగా వచ్చిన ధనమంతా కుమారస్వామి కిచ్చింది. తానేప్రావగాండా చేసింది. బోజనాలేర్పాటు చేసింది తన పెళ్లినాడు యిందుడు కానుకలుగా యిచ్చిన వాహనాలు వాడుకోమనిచ్చింది.

సేనానీ తనఅన్నగారు వినాయకుని పూజించి, ఆయన గౌరవార్థం విందుయిచ్చాడు. స్కందుని అన్నగారుగణేశే శాకాహారి అయిఉండిగూడా అపారమైనబలం, పరపతీ పేరూ ప్రఖ్యాతీ సంపాదించాడు. సీట్లసద్దుబాటూ, మైత్రీకలిగి ప్రజల మెప్పుపొందిన పార్టీతో పొత్తు వంటివి చేయటంలో ప్రజ్ఞ గలవాడు.

స్కందా! తమ్ముడా! అన్ననిగౌరవించావు విందు బాగున్నది. చెరుకు బెల్లము వెలగపండ్లు పనసపండ్లు పుండ్రాళ్లు తియ్యమామిడిపండ్లు దానిమ్మ, ఖర్జూర ద్రాక్షపండ్లు అరటిపళ్లు అటుకులు, పిండివంటలు, మంచినీటితో చేసినవి అన్నీ బాగున్నాయి. నీ గెలుపు సంగతి నే చూస్తా. ఈ తిన్నవన్నీ అరిగేందుకు నేనుకాశేపు డాన్సు చేయాలి. అని పెద్దగా నవ్వాడు గణేశ్. అది ఘోంకారమల్లే వున్నది.

వెంటనే స్కందుడు అన్నను వెంట బెట్టుకెళ్ళి మంచి వేదిక చూపాడు. అన్నగారికాళ్ళకు గజ్జెలు కట్టాడు ఆరెక్కెస్త్రా స్కందుని సన్న అందుకుని మొదలైంది. గజాననుడు లయ బద్ధంగా మనోహరంగా, వాయిద్యాల కనుగుణంగా నాట్యమాడ సాగాడు. ముందుపాదాలు స్పెష్ చూపుతుంటే మరీ అందంగా వుండి యెంతసేపు చూసినా తనివితీరలేదు, యువ

కులు నిలువలేక వచ్చి ఆయన ప్రక్కన నాట్యమాడసాగారు. వారిచేతులను తొండంతో పైకెత్తి మృదువుగా వట్టుకొని వారు గిరగిరా తిరిగేందుకు ఆధారమైనాడు. యేకదంతుని సందిట దండలు బొజ్జపై కదలాడినే యువతులు చుట్టూ తిరిగారు.

బాల బాలికలు అరటిపళ్ళు తినిపించారు, గణాధిపతి సాదరంగా తొండంతో ఆందుకుతిని, దీవించాడు.

గణేశఅనుచరులును, అనుయాయులను తెచ్చి, ఓటర్లను వీపు మీదెక్కించుకొని వచ్చి నెమలి బొమ్మమీద ముద్రవేయమని చెప్పి వీపుతట్టి వంపి ఓట్లు వేయించాడు.

పొత్తు పెట్టుకున్న పార్టీలకి కలపమోసిపెట్టి, పళ్ళుకోసిచ్చి రోలింగ్ స్టోన్లాగి, కాస్తానునుపు చేసిపెట్టి సాయవడ్డాడు గణేష్ ఓట్లు పూహకుమించే వడ్డాయి.

కుమారస్వామిది లాండ్ సైడ్ విక్టరీ, ప్రజాపార్టీ అధిక మెజారిటీతో గెలిచింది. ప్రత్యర్థి తారకా చిత్తుగా ఓడిపోయినాడు, సోదిలోక్మాడా రాలేదు. యువతరం గెలిచింది. ముఖ్యమంత్రిగా స్కందుడు యెన్నుకో బడ్డాడు. స్కందుడు మంత్రివర్గం యేర్పాటు చేశాడు. పదవు లిచ్చాడు. యెన్నిక చేసి పోర్టు ఫోలియోలిచ్చాడు, వారు భూసంస్కరణలు చేశారు ఆర్బన్ లాండ్ సీలింగ్ పెట్టారు. కోశాగారాలను జాతీయం చేశారు. రైతులకు అప్పులిచ్చి, నారుకోసమని భాన్యమిచ్చారు. పంటలు బీమాచేయించారు. ధరలను అదుపులోకి తెచ్చారు. ప్రజల సహకారంతో అవినీతిని అరికట్టారు. ఆగడాలను ఆపారు.

తారకునికి మండిపోయింది.

వీడెవడో కుర్రపన్నాసి. నన్ను ఓడించుటే కాక ప్రతీదానికి అడ్డువస్తాడా? మెడిల్ సమ్ క్రేవర్. అనివురిమాడు స్కందుని గెలుపును ఛాలెంజ్ చేశాడు.

దొంగనోట్లు కొని, నల్లధనం, నకలు నాణెలూ విరజిమ్మి ఓట్లు కొన్నాడు, బాలెట్ బాక్స్ యెత్తుకుపోయి తన అనుయాయులను దాచి, తేని ఓటర్ల పేర్లు చెప్పమని ఓట్లు వేయించాడు. నిన్నమొన్న వచ్చిన కాందిశీకులకి, వలస వచ్చిన వారికి, పొలిటికల్ మెస్సేజింగ్ అడిగినవారికి, బీడుమూలు పోరంజోకులు రాసిచ్చి, నమోదుకాని వారిచేత ఓట్లు వేయించాడు కుమారస్వామి. ప్రభుత్వవాహనాల్లో తిరిగి కాన్వాస్ చేసుకున్నాడు స్కందుడు. వీడి కుడిభుజం దత్తా. తాగుమోతు బాగా కళ్ళు పోయించి, చదువుల్లో సీట్లు వచ్చేట్లు చేస్తానన్నాడు. ప్రత్యర్థుల బిడ్డలని భేదభావం చూపడటం యెనత్తై శాతం ప్రత్యర్థుల బిడ్డలకి వచ్చేట్లు చేస్తానన్నాడు. ఆహార వదార్థాల నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు అరికడతానన్నాడు. తన వాగ్దానాలలో ఒక్కటి ఆమలు జరపలేదు ఆ గెలుపు ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలమీద వచ్చిందా? ప్రజలను వంచినై వచ్చిందా? అని అంటెలువేశాడు

ప్రజాపార్టీవారు మండల యెన్నికలలోనూ మెజారిటీ తెచ్చుకుని పదవులలోకి అధికారంలోకి వెళ్ళారు.

తారకుని నింద కొట్టివేయబడింది, ఋజువు కాలేదు, తారకా తన పార్టీవారిని ప్రోత్సహించి అల్లర్లకూ, దురంతాలకూ, దౌర్జన్యాలకూ, దారుణ హింసాకాండకి ప్రోత్సాహమిచ్చాడు.

తారకుని అనుయాయులు నాటుబాంబు విసిరి ప్రజాపార్టీ సభ్యులనూ, గెలిచినవారిని చంపారు. గాజుబుడ్డిలలో రసాయనాలు నింపి మూసేసి విసిరారు. చర్మం కాలి వికృతంగా రూపు వచ్చింది వారికి.

ప్రజాపార్టీ సభ్యులేమీ తక్కువ తినలేదు. హషీష్ హిరోయిన్, గంజా, నల్లమందు సరఫరా చేసేవారిని వట్టి న్యాయస్థానానికి తెచ్చారు.

హుజూర్: వీరు టెర్రరిజం నేర్పుతున్న కేంద్రాలకి అధికారులు. మతిభ్రమణం కల్గినవారిని వట్టి గొప్ప వ్యక్తులను హత్యచేసి వట్టుబడకుండా వుండగలందులకు, ఆత్మహత్యకు పాల్పడమని తర్ఫీడిస్తున్నారు. మత్తు వండించేందుకు భూమిని ఉచితంగా యిస్తున్నారు. ఇతర మండలాలకి స్మగుల్ చేసేందుకు రాచబాటలు విరపాయకరం చేస్తున్నాడు తారక.

విచారణ జరపమని ఆజ్ఞలు వచ్చాయి.

తారక స్కందా ముఖాముఖీ తారసిల్లారు.

“నువా? స్కంద! పదహారేళ్ళ బాలా కుమారిలాగా వున్నావు, నువా ముఖ్యమంత్రివి? నీ మంతులూ నీవలెనే బాలికలలాగా వుంటారా స్కందా? నేను నిన్ను సెంట్రల్ ప్రభుత్వంలోకి పంపుతా. మంచి పోర్టు ఫోలియో వచ్చేట్టు చూస్తా. వై దొలగిపో కుమారా! ఇక్కడ నీ ప్రభుత్వం సాగదు. నేను అరాచకం లేవదీసి నీవు అసమర్థుడవని చూపి అవిశ్వాస తీర్మానం పెట్టిస్తా, నీ మీద నిందలెక్కుతాయి, దత్తాత్రేయా

సారాదుకాణాలు నడుపుతున్నాడు, లైసెన్సెస్ యిష్టమొచ్చి
నట్టు యిస్తున్నాడంటే చేయి తడి అవుతున్నదని అర్థం. సుబ్ర
హ్మణ్య! యెందుకొచ్చిన కష్టాలు?" అని వికటంగా నవ్వాడు.

స్కందుడు నిశ్చలంగా చూశాడు.

తారకా! నీకు పౌరుషముంటే ద్వంద యుద్ధానికి రా,
అరాచకం లేవదీయటం అనవసరం, మనిద్దరమే తేల్చు
కుందాము అన్నాడు.

నీవా? నాతో యుద్ధం చేసేదీ? స్కందా! నేను షార్పు
పూటర్ని, ఒక్క గుండుకే నువ్వు పైసలా, పెళ్ళిడొచ్చి మిస
మిసలాడుతున్నావు మృత్యువుని వరిస్తావా? మళ్ళీ పెద్దగా
నవ్వాడు.

“ఫర్వాలేదు తారకా! సాక్షులను తెచ్చుకో.”

నీకాయుర్దాయం ముగిసిందేమో, నేనేం చేయనూ.

తారకా వెళ్ళి యిద్దరు సాక్షులను తెచ్చుకున్నాడు. స్థల
నిర్ణయం జరిగింది, హిమవత్ వర్షత సానువులమీద ద్వంద
యుద్ధం జరుగుతుంది.

స్కందుడు, దత్తనీ, గజాననునీ పెద్దలుగా తెచ్చు
కున్నాడు.

దూరం కొలిచారు, తలవూపి అనుమతించారు.

తారకా నవ్వుతూ అడిగాడు. స్త్రీలు కవచం వేసు
కొచ్చావా స్కందా! గుడ్ బై చెప్పి వచ్చావా? మళ్ళీ చూడ
వేమో.

కవచమెందుకు తారకా! నా తల్లిదండ్రుల ఆశీర్వచనమే,
అన్న వినాయక్ ఫ్రెండ్ దత్తా వారి అండదండా అభిమానమే
కవచం. నాకు చాక్కాతో గూడా అవసరం లేదు, తాత్పారం
చేస్తున్నావేం?

మొదట నువు పేల్చాలి, బాలుడవు.

స్కందుడు పిస్టల్ పేల్చాడు, తారకుని కిరీటం వూడి
కిందబడి దొర్లిపోయింది, తారకా పేల్చాడు, కుమారస్వామి
చెట్టువక్కకి వెళ్ళాడు, అశ్వర్థవృక్షం గుండును కిందబడే
సింది. కుమారుడు మళ్ళా పేల్చాడు. తారకుని చేయి నిరుప
యోగమైంది. పిస్టల్ కిందబడింది, రెండవచేతితో పిస్టల్ పట్టు
కుని డింగ్గర్ లాగాడు తారక. కుమారుడు పైకెగిరి దూకాడు,
కుమారుడు పేలిస్తే తారకుని యడమచేయి గూడా కదిలింది.
రెండుసార్లు పేలుడు వినబడింది.

తారకా అరుస్తు వెళ్లికిలా నేలమీద పడిపోయాడు, గుండు
గుండెల్లోంచి దూసుకుపోయింది.

అంతా చుట్టూ చేరారు, తారకాసురుడు చేతులెత్తి స్కందు
నికి నమస్కారం చేయాలని చూచాడు గాని చేతులెత్తలేక
పోయాడు.

కుమారస్వామీ! నీవు విజేతవు, మా పార్టీవారంతా నీకు
దాసులు, ఆయుధాలు కిందవుంచి, చేతులెత్తి లోబడమని,
దైవభక్తి కలిగివుండమని చెప్పాను. సెలవు స్కందా! అని
కళ్ళు మూశాడు తారకా.